

43 ár í Vrakarastovninum

Tá ið eg nú við árslok eri farin frá vegna aldur, úr tænastríði í Vrakarastovninum, fari eg at bera tykkum øllum, sum eg í hesi mongu ár eri komin í samband við, innan fiskivinnuna, bæði á sjógvi og á landi, á skipum og á virkjunum, sølum, og á landsins umsiting, og sjálvandi minum starvsfeløgum, vrakarum, vrakieftirlitsmonnum og yvirvrakara, eina hjartans tøkk fyri farna tíð.

Tað er nógv hent innan fiskivinnuna í hesi mongu ár, og sjálvandi eisini innan Vrakarastovnin. Frá tí at bert saltfiskur og turkaður fiskur var útfluttur, og so tann tíðin sildaveiðan tók seg upp við Føroyar, har uml. 200–300 túsund tunnur vóru veiddar og saltaðar umborð á skipunum frá juli til november mánað, síðani umpakkaðar og vrakaðar til útflutnings. Henda tíðin var nokk tann mest spennandi í minum arbeiði, har eg kom runt alt landið til eftirliti, og eisini tann tíðin, tá flakavirkini komu, og tað arbeiði, ið við teimum fylgdi av eftirliti. Góðskumetingin, av tí, ið veitt var, og vátanir av avreiðingum, og nú til seinast alingin sum nakað spildurnytt í arbeiðinum. Eisini har tók Vrakarastovnurin sína uppgávu, tá ið tað var heitt á hann, og kundi laga seg eftir teimum krøvum, ið har til hoyrdu, uttan at hetta kostaði Landsstýrinum nakað meira í peningi.

1990 var eitt lagnuár hjá vrakarastovninum. Nýggjar hugsjónir komu

fram um eftirlit av okkara fiskavörum, ikki var neyðugt við almennum eftirliti longur. Hetta gjørdi tað at allir vrakarar og góðskumetarar vórðu settir úr arbeiði 1. oktober, uml. 70 mans. Arbeiði, sum teir við trúskapi høvdu gjørt í hesi mongu ár, og so til seinast aðrenn jól kom skriv frá Landsstýrinum til vrakieftirlitsmenn og yvirvrakara, har boða varð frá, at arbeiðspláss teirra, Vrakarastovnurin, ikki var til longur. Hetta harmar meg, at hetta var endin av einum arbeiði, ið eg havi verið glaður fyri, og at eingin innan vinnuna ella politikkarar alment hava umrøtt hesa

broyting ella veitt hesum fólki eina tøkk.

Sum áður sagt, havi eg verið glaður fyri arbeiði í Vrakarastovninum. Tað hevur verið spennandi og krevjandi, vil eg siga. Tað vóru nógv ting, tú skuldi taka støðu til, men eg liti aftur á farna tíð við gleði og takksemi til tykum øll, eg kom at kenna í arbeiðinum, og eisini heimum tykkara. Takk fyri mangar góðar og hugnaligar lotur. Eina hjartans tøkk øll somul við ynkinum um Guds ríku signing í nýggja árinum til øll innan fiskivinnuna á sjógvi og á landi og annars øll, sum eg kenni.

Poul Martin Joensen

lesarabrøv

Viðmerkingar til blaðgrein Tommy Petersens í »Dimmalætting« 22.12.90 um Heimahjálparafelagið

Sum formaður í Heimahjálparafelag Føroya loyvi eg mær at koma við hesum viðmerkingum til blaðgrein almennastjórans, Tommy Petersens, í »Dimma« 22.12.90.

Hann leggur fyri við at draga fram ósemjuna við vikjandi tulkningini í §2 í sáttmálanum millum Heimahjálparafelagið og Landsstýrið. Við hesum kann sláast fast, at Tommy Petersen frammánundan visti um, at felagið og Landsstýrið vóru ósamd um vikutímatalið, sum Landsstýrið heldur, skal vera eitt miðal vikutímatal, meðan Heimahjálparafelagið alla tíðina hevur staðið uppá, at hetta hevur ongantið verið upp á tal undir samráðingunum.

Felagið skrivaði í góðari trúgv undir uppá, at orðingin í sáttmálanum merkti tað, hon segði, nevniliga, sum grein 2 stk. 4 í sáttmálanum sigur: »Vit eru settar at arbeiða 15, 20, 25, 30, 35 og 40 timar um vikuna.« Her er ikki eitt orð nevnt um eitt miðal tímatal um vikuna.

Á fundinum í samstarvsnevndini var ikki grett um, at Heimahjálparafelagið hevði ætlanir um at leggja málið fyri ein gerðarrætt, sum han sigur.

Síðani greiðir Tommy Petersen frá, at miðaltímatal er galdandi fyri røktarstarvsfólk á sjúkrahúsum og røktarheimum, somuleiðis fyri sosialpeda-

gogiskt arbeiði á dagstovnum. Hetta kann ikki berast saman við okkara starvsøki, sum er vitjan húsrúms, og har í flestu førum er neyðugt at nýta bil. Fyri omanfyrenevndu starvsfólkabólkar er nógv annað fest upp í sáttmálan, t.d., hvussu nógv timarnir kunnu flytast. Hetta hava vit ikki viðgjørt í sáttmálasamráðingum okkara við Landsstýrið av teirri einfaldu grund, at tað ongantið var í huga okkara, at tað skuldi bera til at flyta timarnar frá einari viku til aðra.

Harnæst dregur hann tagnarskylduna upp í kjakið og heldur, at Heimahjálparafelagið ikki vil hava limirnar at ganga undir tagnarskylduna. Til hetta er at siga, at allar, sum settar eru í fast starv, og hava arbeiði 2 ár og meira, hava skrivað undir tagnarskyldu og arbeiðsreglur. Setanarbrævið, sum heimahjálparamir nú skulu skriva undir, er sostattskjal nr. 2 um tagnarskyldu, og tað er ikki í hesum spurningi, at stríðið stendur. Felagið heldur tað sjálvsagt vera í lagi við tagnarskyldu, um hon so skal skrivast undir tvær reisir. tað, sum skapti gøluna fyri jól, var framferðin hjá Almennastovni og heimahjálparaskipanini við sniðfundiga at seta orðingina »miðal um vikuna« í setanarbrævið, fyri síðani at ganga uttan um Heimahjálparafelagið og hotta

limirnar við uppsøgn, skrivaðu teir ikki undir. Hetta avnoktar Tommy Petersen, hóast vit hava fullgjøð prógv fyri, at hetta er so.

Til tess at steðga setanarbrøvunum, skrivaði sakførari okkara bæði til almennastjóran og Landsstýrið, men ikki varð ønt aftur. Vit finga einki í at velja uttan at lýsa arbeiðssteðg. men nú lýsti Tommy Petersen, at fólk skuldu fáa samsýning frá Almennastovni fyri at siggja til síni næstu, samstundis sum hann í hevni søku lýsir, at teir heimahjálparar, sum hava sýtt fyri at fara til arbeiðis, bert fáa løn fram til gott og væl hálvan desember. Harafturat verða eftirlitskvinnurnar settar at ringja allar heimahjálpararnar upp ið boðum frá Heimahjálparaskipanini, at fara tær ikki til arbeiðis, missa tær starvið. Nú hava vit 4. januar, og lønin fyri allan desember mánað er ikki komin enn. Hetta er vorðið sum maktmisnýtsla av stjóranum á Almennastovni.

Istaðin átti Tommy Petersen at roynt at loyst trupulleikarnar við at tosa við Heimahjálparafelagið, sum er sett til at taka sær av áhugamálum limanna. Tá slaps tundan samanrestum sum hesum.

Sunneva Tyril,
Gøtu

Fráboðan

Við hesum verður gjørt kunnugt, at eg havi latið upp advokatskrivstovu í Bøkjrabrekku 9 í Havn

Eyðfinn Jacobsen, advokatur

Bøkjrabrekka 9 . Postboks 1218 . 110 Tórshavn
Telefon 19526 . Telefax 19536

Poul Michelsen, form. Leiguíbúðir undir Fjalli

Odmarr Kúrberg

Tá tað sær út sum, at fólkið, sum ger roknskapin hjá L.u.F., ikki dugir at rokna, so má eg bert heita á teg, um at seta nýtt fólk í hetta starv, tí nú er rokning komin fyri olju, og er hon 300 kr. um mánaðin fyri 1991, tað rætta talið liggur undir 230 kr. um mánaðin, og eingin mótrokning er heldur gjørd. Til kunnann kann eg siga,

at ein íbúð toppisolerað (tað einasta sum sær út til at vera gjørt fullt) upp á 35,35 m² brúkar ikki nógv. Men so kann eisini sigast, at frá 1. august 89 til og við 1. august 90 brúktu vit fyri kr. 81.647,57, og hetta skal so bítast við 30 íbúðir og í 12 mánaðir, tá kann tað aldrin geva meir enn 226,80 kr., og alt annað er lusk.

NB. Vit hava higartil verið kravd 400 kr. um mánaðin síðan 1/8-89.